

Бути чи не бути Україні в світі?

Тематичні збірники дуже корисні для пересічного читача і для дослідника якогось району чи певної тематики: окремі опрацювання, статті, есеї чи виходи частіше не доходять до читача, а те, що діється в одному регіоні розлогої країни, як Канада чи ЗСА, буває менш відоме людям в іншому регіоні, дарма що світ либи став „одним великим селищем“. Збірник матеріалів дає можливість багатьом читачам ознайомитися з такими працями дослідників і, посередньо, брати участь у творенні української присутності в даному регіоні, в країні чи на даному континенті.

Наприклад, Західноканадський Збірник, зредагований і виданий заходами проф. Яр Славутича в Едмонтоні свого часу (1973), зберіг в односторонньому праці групи дослідників українського життя в Західній Канаді з дуже різноманітною тематикою. Сьогодні — це своєрідна довідкова книга для громадського діяча, журналіста-редактора і пересічного читача.

Роман Рахманний

Цим разом проф. Яр Славутич замаркував себе в редакційно-видавничій роботі збірником Української Шекспіради на Заході (Ч. I, В-во „Славута“, Едмонтон 1987, сторінок 96). Зі статті редактора дізнаємося, що Українське Шекспірівське Товариство засновано 30 років тому. Розкиненість по всьому світу членів товариства, віддалі й переобтяженість кожного своїми професійними зайняттями, не дозволяла на збільшену частоту наукових конференцій, присвячених цій спеціалізованій тематичі. А все таки, проведено шість основних наукових сесій у різних країнах і на двох континентах, а члени індивідуально брали участь у чужоземних наукових конференціях.

Засновниками УШТовариства були в 1957 році проф. Я. Рудницький, проф. Д. Чижевський та письменник і перекладач Ігор Костецький. Оформлено товариство при Українському Вільному Університеті в Мюнхені, а згодом

переведено в Канаду, в систему Конференцій канадських наукових товариств. Ця своєрідна ініціатива дала моральні наслідки. Річ у тому, що активне зацікавлення українських авторів В. Шекспіром є понад столітньої давности, а перші переклади його головного твору, Гамлета, українською мовою проявилися в 1880-их роках. Шекспірова творчість, як показує стаття проф. П. Одарченка, знайшла своє відлуння в творах Т. Шевченка, що знаходив у Шекспірові співзвучну душу людини і письменника. В окупованій Україні доволі широко розвинута Шекспірада — переклади, постановки й дослідні праці, — але українських шекспірівців не видно на Заході. А втім, як помітили західні науковці, навіть у галузі слов'янознавства участь українських вчених з УССР у наукових конгресах за кордоном дуже непомітна.

Українське Шекспірівське Товариство творило що присутність в міру своїх сил. Приєднанням його до щорічних Конференцій канадських наукових і професійних об'єднань

виведено українську Шекспіраду на ширший західний форум. Цей період праці — з 1973 року досі — очолює проф. Яр Славутич, друга каденція якого триває до 1989 року.

Історію перших українських постановок Шекспірових драм прослідив і оцінив знавць драматургії в Україні проф. В. Ревуцький з Ванкуверу. Трагедію Макбет, у перекладі П. Куліша, поставив театр Леся Курбаса 1920 року в Білій Церкві. Зате трагедію Отелло вперше поставив Театр „Бесіди“ у Львові під керівництвом М. Загорова 1923 року. Постановка драми Гамлет у Львівському Оперному Театрі 1943 року була найвищим досягненням у постановках Шекспірових творів українською мовою і ще досі залишається неперевершеною. Це заслуга режисера — кол. Курбасового співробітника — Йосипа Гриняка і виконавця ролі Гамлета, Володимира Блавацького.

Показано працею в збірнику є порівняльна студія проф. Яр Славутича перекладів Гамлетового монологу „Бути чи не бути“, почавши з 1882 року. Паралельні тексти перекладів М. Старицького, П. Куліша, Ю. Клена, Г. Кочура та І. Костецького — зіставлені з англійським оригіналом — наочно показують труднощі перекладання і поступові досягнення окремих авторів. Як влучно висловився М. Старицький у листі до І. Франка: „Переклади... я уважав і уважаю... за найцінніший труд у добу виховання мови: вони дають найкращу гімнастику слову... збагачують засоби... укорінюють силу...“

Без перебільшення можна сказати: зацікавлення наших майстрів слова творами Шекспіра мало характер своєрідного „Бути чи не бути“ української мови й культури (а то й самій українській нації) в світі протягом останніх ста років. Спроби ворогів звести нашу мову до мистецьки неадекватного діалекту розбилися на її дедалі більше вдосконалення — відновлення її давнього самостійного місця між іншими слов'янськими мовами. Водночас із цим різко — утилітарним мотивом нашої Шекспіради дедалі виразніше пробирався наверх її об'єктивний науково-мистецький характер: зацікавлення всією творчістю Шекспіра як такою, його технікою й естетично-мистецькими заробками себедислову.

Його постать і характер далі

привертують до себе увагу дослідників і літераторів, що пробують відслонити рубець завеси і ще більше відирити від „сцени“ його творчого „я“. Як натякає стаття М. Палія в цьому збірнику, Шекспірове „я“ (його особистість) формувалося в епоху володіння династії Тюдорів. Жорсто-

(Бути... стор. 15)

ПОСВЯЧЕННЯ ПРАПОРУ Т-ВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА У ДЕТРОЙТІ

(Закінчення з стор. 9)

Торонто, Канада, ансамблю „Троянда“ в склад якого входять піаніст-віртуоз Михайло Куррі і контраalto Лавра Прокопович, збагатив своїм виступом імпрезу. Слід відзначити, що Михайло Куррі за своєю віртуозній грі на фортепіано одержав від Торонтського університету золоту медаль, в піснях, шим вражливих, відчувається своєрідний стиль, характерний ніжними перлинами звучить в перелеті з багатьма акордами. Піснею „Виростеш, ти, сину“ В. Симоненка, контраalto Лавра Прокопович зворушила не одного до сліз. Вона вміє, як ніхто інший, передати снагу пісні щирою безпосередністю голосу, а тремолом в її ніжних тонах піснелю трагізм висловлю.

Перед закінченням Свята М. Л. Крук подарувала нею намальований портрет ген. Т. Чупринки Товариству к. в. УПА відділу в Детройті і передала голові Е. Пліхоті.

О. Вернард Панчук у кішечній молитві сказав, що коли цей ново-посвячений прапор його шанувальники будуть з гімною носити і думати про символ, який в нього вложений, то за нами, за Україною, є остаточна перемога над ворогом.

Відспівання „Боже, Великий, Єдиний“ закінчено дуже гарно підготовано, внесле, повне символу Свято.

М. Лас. Крук

ПОКАРАНІ УКРАЇНЦІ

Були покарані за участь в християнському похороні: Юрій Балох, Михайло Завдяк, Василь Блинець і Михайло Кізяк із села Імстичево, Іршавського району, Закарпатської області. Кари — по 50 і 25 рублів, вірні мусіли заплатити із своєї невисокої пенсії; вони просять людей доброї волі допомогти їм через Червоний Хрест. За участь зри похороні рідного брата їх односельчанин Іван Сидманчик був покараний на 50 рублів, Іва Зейкан з села Білки, Іршавського району, на 25 рублів.

Міністер в Україні відкликає свій наказ

За інформацією „Літературної України“ за 18 лютого ц. р., міністер освіти УССР М. В. Фоменко розглянув надрукований в „Літературній Україні“ за 11 лютого ц. р. лист М. Гетьманця під наголовком „Дивний наказ міністра освіти“, силою якого ліквідовано катедри української мови або української літератури як структурних одиниць у Ворошиловградському, Дрогобицькому, Кіровоградському, Ромненському, Сумському та Харківському педагогічних інститутах. У наказі міністра ця акція мотивується так: „На клопотання ректорів педагогічних інститутів УРСР та з метою впорядкування мережі кафедр педвузів УРСР з жовтня 1987 року об'єднати... кафедри педінститутів“.

На цей наказ міністра відгукнувся доктор філологічних наук, професор Харківського педагогічного інституту Михайло Гетьманець. Під впливом листа професора М. Гетьманця та громадського тиску критики міністер Фоменко негайно відкликає свій наказ та

опублікував таке повідомлення: „Враховуючи зростання ролі кафедр української мови та літератури в інтернаціональному та патріотичному вихованні майбутнього вчителя та підтримуючи пропозиції, висловлені письменниками О. Гончарем, Ю. Мухометником, Д. Павличком на зустрічі в СПУ (Спілки письменників України — ред.) з відповідальними працівниками ЦК Компартії України 10 лютого ц. р., Міністерство освіти УРСР доручило ректорам Дрогобицького, Кіровоградського, Ровенського і Сумського педінститутів переглянути це питання й знайти можливість для роз'єднання кафедр української мови та літератури, незважаючи на їх малочисельність. За повідомленням ректорів згаданих вузів це питання вирішено позитивно. У Кіровоградському педінституті, наприклад, де не було й фахівця для керівництва кафедрою української літератури, її очолив ректор.“

Отже, в усіх 16 педінститутах, де готуються фахівці української мови та літератури,

тепер працюють окремо кафедри української мови та української літератури.

Крім того, Міністерство рекомендувало всім ректорам розглянути на засіданнях учених рад стан вивчення української мови та літератури в педінститутах, дотримання мовного режиму при викладанні інших дисциплін на відділеннях, де готують вчителів для шкіл з українською мовою навчання.

Під кінець Фоменко пише: „Вважаємо питання, порушені автором, цілком слушними, а критичні зауваження — справедливими“.

Це вперше під тиском здорової громадської критики міністер тоталітарного українофобського режиму — та ще й в ділянці української мови і літератури — унедійснив наказ, що мав за завдання ще більш загнати українську мову, позбавити тисячі студентської молоді в педінститутах її вивчати.

Михайло Хейфец

БАНДЕРІВСЬКІ СИНИ

*Так діяли декілька років. Розшукали маленькій гурток однодумців у місті — зовсім молодих юнаків, років, здається, по сімнадцять. Прийняли їх до себе: все ж м'яські, а сядняни хотіли мати зв'язки з містом. Хлопці ж прогоріли при розклеюванні листочок у місті слідування виявилось набагато ефективнішим, ніж по селах. Їх зловили „на гарячому“ й пообіцяли повне прощення, коли все розкажуть. Пам'ятаю, когось навіть додому випустили на пару днів, мовляв, бачите, ви вже відійшли від покарання, тепер розповідайте (чи не такий трюк ГБ використало у справі Квезька? Вже точно не пам'ятаю, багато часу минуло). Юнаки повірили слідчим і назвали сільських напарників. За вироком суду довірливі хлопчики дістали, звичайно, величезні строки, й відбули їх повністю — „від дзвінка до дзвінка“.

Обвинувачення „Українському робітничо-селянському союзі“ було „за измену Родіне“; тепер, після знайомства з справою Квезька, я вже не дивувався, але все ж запитав Федора: мене цікавив юридичний механізм оформлення подіб-

них справ: „Чому як зраду?“ „За це я на суд трохи ображений, — відповів Дронь. — Вони все вірно записали у справу — і про організацію, і про наші діяння. А одне записали нечесно. У нас знайшли кілька револьверів. По вірші багато зброї записалося в солі й на землі кругом валялося, так вони в справу записали, що зброю ми берігли для підготовки терористичних актів. Тому й справа „за зраду батьківщини“. А ми ж жодних терористичних актів і не думали робити; навіть гадки, не те що розмови про цю тему не було. Пістолі тримали для самооборони: от коли ідець вельосипедом, і раптом зачепить твій слід гонитва, так щоб можна було постріляти та відірватися від неї. Втекти від хвоста. Але жодного разу такою не було. Вони нам неправду записали з тією зброєю“.

Для двох підсудних прокурор-жінка вимагала вищої, „виключної“ міри покарання — смертної кари: для односельця-бандерівця й Федора Дроня. Добу вони сиділи „під вишкою“.

— ...на суді ми трималися весело: молоді були, знали, на що йшли, нічого не боялися. Та й непогану справу робили

незле, чого шкодувати за життям. Добре трималися. Прокурорша — гладка така українка... вимагала для нас двох смертної кари, подивилася на лаву підсудних та й заплакала на своєму прокурорському місці. Сидить і риде над столом, далі говорить це гідно. Заморилася жінка. У тому шістдесят першому році нас судили під кінець року, а всього, коли рахували з січня, вона у політичних справах вимагала смертної кари сорок разів. Ми потім у в'язниці всю статистику збрали. Все „вишкілка“ та „вишкілка“, ось вона під кінець року й заморилася... Моні суд смертну кару на 15 років замінив, а товариша розстріляли.

— Потім Мордовія. Міста до арешту майже не бачив, — а тут як прийшов на завод, страшно стало, перший раз злякався: звик до тиші, до шпаків, а тут грім металу, машини. Закрив очі й мовив собі: я сплю. І ось так в закритими очима, наче б крізь сон, пройшов через п'ятнадцять років, і тільки зараз, перед виходом, наче прокинувся.

Слухав його циніку (треба встигнути, поки черга не підійшла) розповідь і думав про Квезька і про ідіотські парадокси радянської правосуддя. Дроню лощастиво, що прокурор просила для нього смертну кару: тому що смертну кару належало замінити

15 роками ув'язнення. А провиня Квезька була визнана не досить великою для смертної кари, і тому прокурор вимагав йому 20 років — до 15 літ основного строку доважили „п'ять додатков“, тобто заплата в більш „гуманній“ епоху, коли українське правосуддя вже не розглядало кожнорічно йому відважили на п'ять років більше, ніж смертничкові Дроню, але зате не тримали у камері смертників під „вишкою“. Хто знає — що по-радянському вважається за краще?

І ще про одне замислюєся я, слухаючи Федора Дроня: як же радянська влада вміє пбивати людей бездушно, як риба. Ніхто з моїх знайомих дисидентів, навіть українців (не говорю вже про рашту), ніколи не чув, що у 1961 році лише в одній Львівській області було засуджено до розстрілу сорок осіб. Наступного літа, в карцері, трапилось мені розповідати про справу Федора Дроня Вячеславу Чорноволові, редакторові „Українського вісника“, тобто найбільш обізнаному в історії національних організацій останніх літ журналістові. „Ти щось напугав, Мишко, — „Український робітничо-селянський союз“ — така організація була, але не на Львівщині, її очолював Левко Лук'яненко...“ Навіть Славко ніколи не чув про справу гру-

ли Дроня, а там же засуджений заплатив за свою діяльність життям... Тихо й безвисті гінцями за батьківщину робітники й селяни, вірячи, що щось проросте з їх крові, і, справді, з прапора з тризубом, вивішеного над сільрадою, народився УНФ Квезька й Краківського, а з УНФ народжувалися нові організації, справи, журнали, думки. Естафета смертників йде Україною — десятиріччя за десятиріччя.

Здається, Кузьма Дасів пізніше розповідав, як повернувся додому Федір Дронь. Жінка Федора, учителька з двома синами, після його арешту розсудливо переїхала за Дністер, у сусідню Молдавію, і там її ніхто не переслідував, гебітськи „земляки“ дали їй спокій. Коли ж у Федора закінчився строк, він повідомив адміністрацію, що бажає оселитися у Молдавію з родиною, і йому дозволили, а з України наперво виселили б або завели нову справу, як на Саранчука. Приїхав він до незнайомого молдавського містечка, побачив на автостанції вищого, вродливого юнца, і запитав його: де тут вулиця, на якій живе його сім'я. Той погодився показати: „Я також туди йду“. Вони прийшли разом, Федір побачив число потрібного йому будинку, відчинив двері, і юнак увійшов у ці ж двері разом з ним.

Це був син Федора.

*Закінчення з ч. 19.

Олімпійський табір в Калгарі

(Закінчення з стор. 13)

до української православної церкви на молитву. Крім гутірок, таборівики

відбули лещетарські, гокейні, їди на лідях, скоків у довжину, бобслей змагання, прогулянки у Скайліт гори. У програму таборування включено також спів, воєнни, теренові ігри.

Таборівики були глядачами олімпійських змагань, завдяки чому на екранах телебачення глядачі могли не раз бачити український національний прапор. Вілья Олімпійської Плязи

мала група учасників таборування заспівала кілька пісень, а відтак роздавала лєточки, в яких було пояснення про колоніальну політику Москви супроти України та вказано на відсутність української Олімпійської команди. Нудинням сподобався спів української молоді і вони радо приймали лєточки.

Під час роздавання медалей першунам, український пра-

пор виднів серед глядачів. В часі змагань гожею між Німеччиною і ССРСР, присутність таборівиків була масова, з транспарантами і прапорами, а український прапор виднів на склі будки, де відбував кару змагун ССРСР. Як дізнаємося, телеглядачі в Україні бачили на своїх екранах синьо-жовтий прапор. Після офіційного протесту московської делега-

ції, прапор було знято. Представники преси радо вступали у розмову з таборівиками. У деяких „гарячих моментах“ з олімпійською охороною та поліцією, чужинці обстоювали наші права.

На закінчення табору відбувся бенкет і забава разом з українською громадою міста Калгарі.

Учасник табору

СЛУХАНТІ УКРАЇНСЬКУ РАДІОПРОГРАМУ

ВАСИЛЯ ШАРВАНА

що суботи від год. 2-гої до 4-гої після обіду. Через Радіо станцію WHLD на хвилях 1270.

SHARVANS
Ukrainian Radio Program
701 Fillmore Ave.
Buffalo, New York 14212
Tel.: 716-893-0700

ПОЛАГОДЖУЄМО ВСІ АСЕКУРАЦІЙНІ СПРАВИ

Y. ONYSCHUK & CO.
2477 Bloor St. West
Toronto M6S 1P7
(біля вулиці Джейн)
Tel.: 767-5408

Професійна обслуга від 1948-го року

ПРЕДСТАВНИКИ „ГОМОНУ УКРАЇНИ“

за поазбучним порядком місцевостей:

- W. Wiharuk
58 Collingdon Dr.
Brandford, Ont. N3S 3E2
- A. Kolomijczuk
5324 — 40 Ave. N. W.
Calgary, Alta. T3A 0X4
- D. Kit
23 Coverdale St.
Chatham, Ont. N7L 2V1
- H. Dron
2325 W. Rice Street
Chicago, Ill., 60622
USA
- W. Walkiw
9222-118 Street
Edmonton, Alta. T6G 1R
- M. Hlawka
87 Gainsborough Rd.
Hamilton, Ont. L8E 1E4
- O. Malko
885 Queens Blvd.
Kitchener, Ont.
N2M 1A8
- Mr. S. Romanuk
315 — 18 St. N.
Lethbridge, Alta
T1H 3G3
- S. Medynskyj
121 Tavistock Rd.
London, Ont. N6J 1Z5
- Ukrainian Publishers
200 Liverpool Rd.
London, NI-1LF, ENGLAND
- M. Andrichiw
4504 Jeanne Mance St.
Montreal, Quebec H2V 4J4
- W. Fuks
335 Connant St.
Oshawa, Ont. L1H 3S7
- M. Boychuk
342 Vancouver Ave. N.
Saskatoon, Sask. S7L 3P6
- Ukrainian Credit Union
118 Niagara St.
St. Catharines, Ont.
L2R 4L4
- M. Koceljowskyj
583 McNeil Blvd.
Sudbury, Ont. P3C 2H7
- "Arka"
575 Queen St. W.
Toronto, Ont. M5V 2B6
- "West Arka"
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1N9
- W. Kachnyez
836 Simpson St.
Thunder Bay, Ont. P7C 3K4
- I. Fedoni
141 Wilson Rd.
Welland, Ont. L3C 2T5
- M. Mostowyj
1150 Parent Ave.
Windsor, Ont. N9A 2E5
- M. Char
395 Flora Ave.
Winnipeg, Man. R2W 2R6

Бути чи не бути...

(Закінчення з стор. 10)

кість тих часів віддзеркалилась у Шекспірових творах, навіть тих з неанглійською тематикою. Це надає їм життєвої вірогідності без зменшення їх мистецької вартості.

У збірнику вміщено ряд перекладів поезій Шекспіра, — зокрема сонетів, — О. Зуєвського, С. Гордицького, О. Караванського, І. Костецького, В. Онуфрієнка, Яр Славутича і О. Гарнавського. Переклад спірної поеми п. а. „Скарга закоханої“ (Шекспірова вона чи, може, іншого автора — байдуже) відзначається гнучкістю й прозорістю слова, що характеризують теж власну поезію О. Зуєвського. А втім, усі вміщені в збірнику переклади — переконливий доказ того, який великий крок уперед зробила в своєму розвитку українська

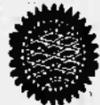
мова з того дня, як М. Старицький взявся за переклад Гамлета десь 1880 року. Нотатка про студію д-р Орні Прокопів про „Українські переклади Шекспірових сонетів“ доповнює цей збірник натяком на те, що українська Шекспіріана досягла теж високого рівня в галузі порівняльної літератури і, зокрема, в досліджуванні перекладів, як питання „взаємодосвід між глибиною та назверхньою структурою того самого чи двох різних творів“ (Я. Рудницький).

До своєї чергової, сьомої, сесії в рамках щорічної Конференції канадських славістів у Віндзорі, Онтаріо, Українське Шекспірівське Товариство приходить з цінним збірником досліджень і перекладів, як ще один доказ активності його управи під головуванням проф. Яр Славутича.

ВШАНУВАЛИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

У „Гомоні України“ ч. 17 був поміщений допис про вшанування українцями Бюфало Великого Сина України — Тараса Шевченка. У мистецькій програмі взяв участь хор Ю СУМА, під керівництвом м-р Христини Мороз, який бачимо на світлині.

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДРОЖІ
МАРКІЯНА КОГУТА І ІГОРЯ КУРИЛОВА

BLOOR TRAVEL AGENCY

1190 BLOOR ST. WEST, TORONTO, TEL.: 535-2135 & 535-2136

ОРГАНІЗУЄ:

- * Спроваджування рідних на постійне перебування або на візити
- * Продажі квитків на всі літунські та корабельні лінії
- * Репрезентуємо наступні добре знані компанії:
Air Canada, CP Air, Lufthansa, Swissair, Air France
Wardair, Suflight, American Express.

НЕ ЙДИ, НЕ ШУКАЙ ЧУЖИХ СОБІ БЮР,
БО НАЙКРАЩЕ ОБСЛУЖИТЬ „АГЕНТСТВО БЛЮР“

Губиться мова... Тратиться Народ...

ДРУКУЙТЕ ПО-УКРАЇНСЬКИ!

ВИКОНУЄМО ВСЯКІ ДРУКАРСЬКІ РОБОТИ:

Наша спеціальність - гравіровані весільні запрошення з українськими зображеннями.

Trident Associates Printing
P.O. Box 614
Buffalo, New York 14240
Українська Друкарня
„ТРИЗУБ“
у Бюфало, Нью Йорк
Phone: 716-691-8404

UKRAINIAN PRINTERS

Personal and Commercial Printing:

Our Specialty:
Engraved wedding invitations with Ukrainian designs.
We Ship - U. S. and Canada

Canadian Office
TRIDENT ASSOCIATES PRINTING
85 Lakeshore Road St. Catharines, Ontario L2N 2T6
BY APPOINTMENT ONLY
Phone: 716-691-8404

МАРМУР!
КЕРАМІКА!
РЕМОНТИ!

- БЕЗКОШТОВНА КОНСУЛЬТАЦІЯ У ВАШОМУ ДОМІ
- НАЙКРАЩИЙ ВИБІР КЕРАМІКИ І МАРМУРУ
- 5% З ПРИХОДУ НА УКРАЇНСЬКІ ЦІЛІ

СОЛІДНА ОБСЛУГА І ПОВНІСТЮ ГАРАНТОВАНА РОБОТА

PAGER 761-7240

TEL.: 763-4229

АСЕКУРАЦІЯ

ЖИТТЄВА — АВТА — ХАТИ — ПІДПРИЄМСТВА ТА ІН.
DEPENDABLE INSURANCE BROKERS LTD.

4195 Dundas St. W. Suite 333, Etobicoke, Ont.
M8X 1Y4 Tel.: 234-5260

Refrigeration Service

НАПРАВЛЯЄМО РІЗНОГО РОДУ ХАТНІ І КОМЕРЦІЙНІ
ХОЛОДИЛЬНИКИ, ЕЛЕКТРИЧНІ ПЕЧІ, ОХОЛОДЖУ-
ВАЧІ, СУШАРКИ

Телефон 255-6073

НАПРАВЛЯЄМО електричні печі, холодильники, машини до прання і сушарки.

- електричні інстарації (і тяжким каблем)
- майстер-електрик з 25-річним кан. досвідом
- гарантія на один рік
- знижка для пенсіонерів

JOHN'S ELECTRIC,

METRO LICENCE

TEL.: 535-4646

ВАКАЦІЇ НА ФЛОРІДІ

Чудовий відпочинок близько моря по дуже знижених цінах
LORELEI MOTEL, 501 Orton Ave
Fort Lauderdale, Florida 33304

AURELEA & MIRCEA RASA — ВЛАСНИКИ
Тел. 305-565-7332

M.S. AUTO

ПОВНА МЕХАНІЧНА ОБСЛУГА ПАСАЖИРСЬКИХ І
ВАНТАЖНИХ АВТОМОБІЛІВ — БЕНЗИНОВИХ І
ДИЗЕЛЬНИХ

РОБОТА ПОВНІСТЮ ГАРАНТОВАНА

MITCH SOSNICKY

59 Carson Street
Toronto, Ont. M9W 3S1

Tel.: 253-9396
253-9397

TRIDENT-ALBERTA FUEL OIL

260 JANE STREET, TORONTO M6S 3Z2
УКРАЇНСЬКА ФІРМА ОПАЛОВОЇ ОЛИВИ
ДЛЯ ХАТНЬОГО ТА ІНДУСТРІАЛЬНОГО ВЖИТКУ

Замовляйте в нас опалову оливу, отримуєте найкращу
обслугу тому, що власник п. М. Даньків є
кваліфікований механік

24-ГОДИННА ОБСЛУГА! ТЕЛЕФОН: 763-5312

KINGSWAY RENOVATING LTD

Всякі відновлення та розбудови домів, встановлюємо
нові кухні, ваннавікна, підлоги і т. д.

ЦІНИ ПРИСТУПНІ Б. МАЛИНОВСЬКИЙ
ТЕЛ. ПО 6-й ВВІСЧЕРІ 272-1785